

1084 *Nether Cramond, kept in the Laird's garden* SIBB. In *Sir John English's garden* GORD. In the garden of *Sir John Inglis* HORSL. Videtur periisse (STUART).

MATRIB ALA
TERVIS · ET
MATRIB · CAM
PESTRIB COHI
5 TVNGR INS
VLP · SCARM
2 LEG XXVV

Sibbald mus. Balfour. p. 205, *hist. inq.* p. 47 in tabula aeri incisa, comm. in Agric. p. 78; Gordon it. sept. p. 116 tab. 14 fig. 2; Stukeley it. bor. tab. 74 2^a, 8; Horsley p. 205 *Scotl.* 29 (ex his duobus Goughs Camden 4 p. 54; Hodgson 2, 3 p. 263; Stuart p. 167; C. L. Grotefend *Bonner Jahrb.* 18, 1852 p. 240; Henzen 5943); Wood *parish of Cramond* p. 5 in tab.

4 PESTRIB COH Sibb., PESTRI COH Gord. In lapide puto fuisse aut COH-II aut COH-IL 5 TVNG·P INS Sibb., Gord., TVNG·P·IN·S Stuk. 6 VLF·COMIN Sibb., VEP·SNM Gord., VIP·COMIM Stuk., VERSCARM Horsl. 7 O·LEG XXVV Sibb., OIRS XXVV Gord., Q·LEG·XXVI Stuk., O IS SXXVV Horsl. De o(ptione) cogitavit Sibbald, non recte.

Matrib(us) Alateris et matrib(us) campestrib(us) co(hors) I[I] Tungr(orum) ins(tante) Ulp(io) S [o(centurione)] leg(ionis) XX V(aleriae) V(ictricis)

Cohors II Tungrorum item Petrianis (cap. LIII) in castris fuit, ut V Gallorum tituli praecedentis, I Tungrorum Borcovicii (cap. XLVIII) tendebat. Alaterviae fortasse redeunt in titulo incertae lectionis in *Pattern* prope Iuliacum reperto (Brambach n. 623; cf. Braun *Bonner Jahrb.* 19, 1853 p. 98); utrum componendae sint cum dea *Alateivia* tituli in civitate Traianensi (*Xanten*) reperto necne incertum est.

1085 *Two pieces of pillars found near to the Manor of Inglitown* SIBB. Postea videtur fuisse in Sibbaldi horto Edinburgi. In the college's library, *Edinburgh*, dono Sibbaldi, certainly dug out of the wall (quod probari nequit) GORD., HORSL. Periisse putabat STUART. Extat ibidem in the *National Museum of arts and industry*. Est basis rotunda (non columna miliaria); titulus insertus est tabellae ansatae (ansae Sibbaldo visae sunt secures esse), ut perspexit Horsleius.

imp. caes. m. aur. anto
NINO AVG · P · Φ
P · P · COS · III

COH · I · CVGERNOR
MONTI · MP

sertum

Contuli; Sibbald mus. Balfour. p. 205 (inde Gibsons Camden p. 1189), *hist. inq.* p. 50; Gordon it. sept. p. 62 tab. 12 fig. 3 (inde Stuart p. 365 tab. 15 fig. 7); Horsley p. 203 *Scotl.* n. 25 cf. praef. p. XII (inde Goughs Camden 4 p. 100; Newton p. 115, 83; Hodgson 2, 3 p. 263; Stuart p. 170).

The emperors name hath been struck off; the letters . . . are worn out, . . . COS·O·I appeareth, and below ICV GERNIOHI·M·P; upon the side I . . . V · P (hoc est v. 4 in fine) Sibb. inq., inscriptio columnae triumphalis COS III | IMP T P P P M | GERMANICVS the emperors name is struck off, 'tis like it was Domitian's cet. idem mus. Balfour. Eundem titulum esse a Sibbaldo male explicatum perspexit Horsl. 1 I . . . VO tantum vidi. 3 II CVGERM Gord. (qui cogitavit de legione vel vexillatione V Germanorum). 4 IOITi MP Gord., VMO III·MP Horsl. Quod dedi, mihi certum visum est.

[Imp(eratori) Caes(ari) M. Aur(elio) Anto(nino) Aug(usto) Pio p(atr) p(atr)iae co(n)s(uli) III [co]h(ors) I Cugernor(un) s(ub) c(ura) Monti M

Cohors I Cugernorum praeterea ex diplomatis a. 104 et 124 solis nota est; in hoc dicitur *I Ulpia Traiana Cuger(norum) c(ivium) R(omanorum)*. Ad. v. 4 cf. *M. Montius Victor* apud Kellermannum Vig. VII 2, 5 (= II 5, 8).

1086 *Rep. at Cramond, now in Baron Clerks collection* GORD., HORSL. Servatur in museo Edinburgensi (H 147); ubi ego non vidi. Litterae in tabella ansata scriptae sunt, IV et SA in ansis.

LEG · II · AVG
IV SA
FECIT

Gordon it. sept. p. 116 tab. 10 fig. 7; Horsley p. 205 *Scotl.* 30 (inde Hoare Gyr. Cambrensis 1 p. 125. 132 tab. 2, 9; Gough omisit; Hodgson 2, 3 p. 263); Wood *parish of Cramond* p. 5 in tab.; Stuart p. 170.

IV SA, quod legerunt omnes, Gordon *Iovi votivo sacrum* solvit inepte, *iusa* pro *iussa* vel *ex iussu* positum putavit Horsl. Mihi potius cohortis centuriaeve indicatio videtur latere.

1087 *Cramond, on a stone in the east end of the church; lapis longus est ped. 3, latus 1½, having four Lyons drawn on it, all being almost worn out.*

. . . . G PVBLIVS CR . .
. . . IN POMPONIAN . .
.
PAT · P · D · D

Schedae Mortonis n. 7 (inde Wilson *prehistoric annals* p. 392).

LXVI. VALLVM PII

(Graham's Dyke).

Terrae spatium, quod inter Clotam et Bodotriam (id est *the firth of Clyde* et *the firth of Forth*) est, iam ab Agricola praesidiis firmatum esse, comprobatur testimonio Taciti, ut supra dixi, cum de vallo Hadriani disserui (p. 99). Est autem testimonium illud hoc (Agric. c. 23): *quarta aetas obtinendis quae percucurrerat insumpta. Ac si virtus exercituum et Romani nominis gloria pateretur, inventus in ipsa Britannia terminus. Namque Clota et Bodotria diversi maris aestibus per immensum revectae, angusto terrarum spatio dirimuntur; quod tum praesidiis firmabatur atque omnis propior sinus tenebatur, summotis velut in aliam insulam hostibus.* Sed num praesidia illa ab Agricolae militibus facta ea ipsa sint, quae postea ad eundem insulae tractum muniendum extracta esse videbimus, id nemo expectabit certis documentis diiudicari posse, cum praesertim consentaneum sit, permulta sane eorum castrorum, quae duces Romani in expeditionibus munire solebant, vel adeo plurima temporaria tantum fuisse et paullo post penitus destructa esse; unde frustra omnino quaeruntur. Praeterea probabile est, ut perspexerunt antiquarii et historici, qui in eas res inquisiverunt, paene omnes, post Agricolae

expeditionem usque ad Hadriani imperium regiones illas a Romanis omnino non fuisse occupatas (cf. Horsley p. 49; Roy p. 21); vallum enim eius imperatoris quanquam ad regionum septentrionalium gentes debellandas destinatum erat, ut observavimus (p. 104), certo tamen non eo, quo extat, loco extractum esset, si quae ab ipso vallo versus septentriones sitae sunt terrae tum iam ante aliquot saecula fuissent pacatae. Sed postquam Hadrianus muro ducto Brigantes pacavit, quasi sponte is qui post eum imperavit eo videtur ductus esse, ut ulterius procederet novumque imperii quasi limitem constitueret. Tenuis autem sane eius rei memoria superest apud scriptores veteres. In Capitolini vita Pii hoc extat testimonium primum (cap. 5): *per legatos suos plurima bella gessit; nam et Britannos per Lollium Urbicum vicit legatum, alio muro caespiticio summotis barbaris ducto, et Mauros ad pacem postulandam coegit et Germanos et Dacos e. q. s.* Itaque alius ille in Britannia murus a Pio factus caespiticius fuisse dicitur, non lapideus, ut Hadriani (quanquam pars eius, vallum proprie dictum, re vera item caespiticius erat; cf. supra p. 102); minime enim consequens est ex